

Parashat Bo 5780: YOU ARE WHAT YOU DO

Exodus 11:4-7

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה כְּחֻצַת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם: וּמֵת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרֹעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסֵּאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחֲרֵי הַרְחִימִים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: וְהִיְתָה צָעֲקָה גְדוֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכָמֹהוּ לֹא תִסָּף: וְלֹכֵל | בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרְצוּ־כָּלֵב לְשׂוֹנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:

Moses said, "Thus says the LORD: Toward midnight I will go forth among the Egyptians, and every first-born in the land of Egypt shall die, from the first-born of Pharaoh who sits on his throne to the first-born of the maidservant who is behind the millstones; and all the first-born of the cattle. And there shall be a loud cry in all the land of Egypt, such as has never been or will ever be again; but not a dog shall snarl at any of the Israelites, at man or beast—in order that you may know that the LORD makes a distinction between Egypt and Israel.

Exodus 11:3

וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חַן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם | הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פְרֹעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם: (ס)
The LORD disposed the Egyptians favorably toward the people. Moreover, Moses himself was much esteemed in the land of Egypt, among Pharaoh's courtiers and among the people.

Rashi on Exodus 11:5

מבכור פרעה עד בכור השפחה. כל הפחותים מבכור פרעה וחשובים מבכור השפחה היו בכלל; ולמה לקו בני השפחות?
שאף הם היו משעבדים בהם ושמחים בצרתם:

FROM THE FIRSTBORN OF PHARAOH UNTO THE FIRSTBORN OF THE HANDMAID — All who were of less importance than the firstborn of Pharaoh and of more importance than the firstborn of the handmaid are included in this description. **And why were the sons of the handmaids stricken? Because they, too, treated them (the Israelites) as slaves and rejoiced at their misery** (Midrash Tanchuma, Bo 7).

Exodus 10:7

וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְרֹעֹה אֵלָיו עַד־מַתֵּי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וְנַעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תִּדְעַע כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם:

Pharaoh's ministers said to him, "How long shall this one be a snare to us? Let the people go to worship the LORD their God! Can't you see that Egypt is lost?"

